

[Kirkegaard]

stærkt engageret i denne vigtige sag: at bekæmpe ungdomsarbejdsløsheden.

Vedrørende lovforslag nr. L 151, som vi har til behandling her, vil jeg tage udgangspunkt i, at regeringens økonomiske politik som bekendt har medført en kraftig fremgang i beskæftigelsen, som især er kommet de unge til gode, og vi har derfor set et ikke ubetydeligt fald i ungdomsarbejdsløsheden. Denne udvikling har være meget glædelig, men vi er langtfra ved vejs ende. Alt for mange unge står stadig væk uden job, og derfor er der fortsat behov for særlige foranstaltninger for de unge i endnu nogle år.

Dette forslag samler bestemmelserne om ungdomsvejledningen og viderefører lov nr. 488's uddannelsesmæssige foranstaltninger, og vi kan støtte det.

(Kort bemærkning).

Nørgaard-Sørensen (S):

Hr. Kirkegaard sagde, at jeg gjorde mig skyldig i en fejlurdering. Han var overbevist om, at kommunerne ville afsætte de samme beløb, som de hidtil har gjort, altså også uden forpligtelsen. Hvis det er tilfældet, hr. Kirkegaard, hvorfor så ophæve forpligtelsen? Så kan vi jo lige så godt have den for at sikre, at beløbet under alle omstændigheder bliver afsat, og for at sikre, at der bliver en nogenlunde ensartet indsats mod ungdomsarbejdsløsheden i alle kommuner, og at det ikke bliver meget forskelligartet, alt efter hvilken kommune man bor i.

(Kort bemærkning).

Kirkegaard (KF):

Fra 1. januar 1986 placeres ansvaret for, at disse beløb afsættes, hos kommunen. Jeg tror, det er rigtigt, at ansvaret netop ligger hos kommunen, hvor man er tættest på de unge mennesker.

Tørnæs (V):

Den stigende beskæftigelse og faldende arbejdsløshed især blandt de unge er et sikkert tegn på og udtryk for, at den økonomiske linje og den beskæftigelsespolitik, der føres, er rigtig. Det er den bedste måde at bekæmpe ledigheden på at få endnu flere job og varige job især i den private sektor.

Desværre er der i nogen tid endnu behov for særlige foranstaltninger for at skaffe dels uddannelse, dels erhvervs erfaringer for en del unge, som det ikke har været muligt for at få job. Det er efter vores opfattelse meget vigtigt, at der i administrationen og tilrettelæggelsen af loven etableres den kortest mulige afstand mellem arbejdsmarkedet og de særlige foranstaltninger, der vedtages.

Vi er af den opfattelse, at lovforslaget vil kunne opfylde de intentioner, der er i det, og dermed være et ekstra og forstærket bidrag til ungdomsarbejdsløshedsbekæmpelsen. Vi kan derfor give fuld tilslutning til det.

Alice Faber (SF):

Lovforslaget er et led i regeringens afløsning af lov nr. 488 om jobskabelses- og beskæftigelsesforanstaltninger. Der står i forslaget mange smukke ord om vejledning, som der bestemt er behov for, men der er også behov for en koordinering af vejledningen, og det er ikke altid positive ord, man hører fra de unge, når de kommer fra deres vejledere. Det er ofte sådan, at når vejlederen ikke kan løse problemerne, er det ham eller hende, der skydes på, men problemet er jo, at vejlederne har meget begrænsede muligheder for at tilfredsstille de unges ønske om det job eller den uddannelse, de unge foretrækker.

Vi har i SF et forslag om opsøgende ungdomsrådgivning på beddingen, et forslag, som retter sig meget bredere problemmæssigt mod de unge, og det er et betydeligt bedre forslag.

Det største problem ved dette lovforslag er, at vi ikke har nogen oversigt over regeringens initiativer til bekæmpelse af ungdomsarbejdsløsheden. Der er som sagt udtalt mange fine ord, men ved at forslagene behandles i forskellige udvalg og lovforslagene fremsættes hver for sig over et længere tidsrum, er det svært for folketinget at få et samlet overblik over indholdet af tilbuddene. En lov om beskæftigelsesmuligheder for unge mangler f.eks. stadig. Det ville være mere rimeligt, om lovforslagene behandlede i et udvalg. Og hvorfor får vi ikke en samlet oversigt over lovene mod ungdomsarbejdsløsheden og finansieringen af dem? Kommunerne får mulighed for at iværksætte de samme uddannelser som efter den nugældende lov og rekvirer